

Smaa Meddelelser.

Et nyt Slags «Clearing House». Vore Læsere kjende vel alle det bekjendte «Clearing House» i London, hvor Udsendinge fra de mangfoldige Banker mødes og udvexle de imod disse løbende Sedler og Anvisninger, som de gjensidig ere i Besiddelse af, saa at Enhver kun indløser det Overskud, som ikke dækkes af de i hans Besiddelse værende Fordringer paa de andre Banker, ved hvilken gjensidige Udvexling saaledes betydelige Omsætninger foregaa ved Hjælp af et forsvindende Beløb af egentlige Penge, hvortil ogsaa henregnes Bank of Englands Sedler, der ere «legal tender». En lignende Institution er i indeværende Aar bleven grundlagt paa Fondsbørsen, i det Øjemed at afgjøre alle Mellemværender imellem Børsmændene indbyrdes, for saa vidt angaar Omsætningen af Effekter lydende paa Ihændehaveren. Foreløbig omslutter det ny Clearing House kun 62 Medlemmer og kun 9 Slags Ihændehaverpapirer: Franske 5 pCt. Rentes, tyrkiske 5 pCt. Consols, italienske og spanske Papirer, de peruvianske Laan af 1870 og 1872 og de ægyptiske af 1868 og 1873 samt lombardiske Jærnbaneaktier; men Hensigten er at udvide Listen til alle de Ihændehaverpapirer, hvori der foregaa hyppige og betydelige Omsætninger. Da den samlede Omsætning paa Fondsbørsen paa de Dage, da Afregning finder Sted, anslaaes til omtr. 50 Mill. L. St., og Omsætningen af Ihændehaverpapirer spiller en meget betydelig Rolle herved, vil det let ses, at Institutionen vil kunne antage et betydeligt Omfang og medføre megen Besparelse. Om Planen og dens Formaal meddeler «Economist» Følgende:

Planen for et Clearing-House viser sig ved første Øjekast meget anvendelig for en Korporation som Fondsbørsen. Dens Medlemmer ere, hvad enten de ere Mæglere eller Spekulanter,

hovedsagelig Agenter og Mellemmænd for Andre og købe og sælge uafsladelig et begrænset Antal Papirer af en bestemt Art — Mæglerne for Andres Regning, Spekulanterne for snart efter at sælge eller købe igjen. Da der ikke gives lang Kredit og alle Omsætninger, for saa vidt de ikke finde Sted med kontant Betaling, skulle afgjøres paa en og samme Dag to Gange om Maaneden, er det en Selvfølge, at de Beløb, som virkelig kjøbes af de definitive («Ultimo»-) Kjøbere, og som disse altsaa skulle betale, ere langt mindre end det samlede Beløb, som i Løbet af de 14 Dage er bleven solgt og kjøbt. Selv bortset fra Spekulationen ere de samme Papirer blevne solgte og kjøbte atter og atter, i det de gaa fra den ene Mellemand til den anden. Mæglerne kunne have kjøbt og solgt for en Snes eller flere forskellige Kunder, saaledes at det virkelige Beløb, de ved Afgjørelsesdagens Komme have faaet udleveret til disse kan være højest ubetydeligt. Og Spekulanterne have ofte gjort Omsætninger med mange forskellige Mæglere, kjøbt af nogle og solgt til andre, i det deres Hovedøjemed er at tjene paa Avancen, saa snart Papirerne stige en Ubetydelighed, for at købe dem igjen, saa snart de falde lidt, saa at det endelige Beløb, de have modtaget, er saare lille. Det er da øjensynligt, at det vil være meget hensigtsmæssigt, naar man i Stedet for at betale særskilt paa Opgjørsdagen for alle de mange Gange, man har modtaget et Papir, og kræve Betaling særskilt af alle dem, til hvilke man i Løbet af de 14 Dage har solgt, har at gjøre med en Korporation af Mæglere, saa at man kun modtager det overskydende Beløb af det paagjældende Papir, som man paa Opgjørsdagen vil have i Behold. I Stedet for at opgjøre sit Mellemværende med hver Enkelt, han har handlet med, vil han i Praxis kun have en Opgjørelse med dem alle paa en Gang, og det Beløb af Papirer og Penge, som gaar fra Haand til Haand, reduceres saaledes til et Minimum . . . Ethvert Medlem af Clearing-House indleverer en Fortegnelse over de Beløb, som han skal levere til eller modtage af hver Enkelt af de Andre. Disse Fortegnelser sammenlignes da af Clearing House's Bestyrelse, som derefter afgjør, hvorledes de gjensidige Leveringer bliver at effektuere, i det for Enhvers

Vedkommende de Beløb, han skulde levere, kvitteres af med de Beløb, han skulde modtage, saa at han kun har at levere eller modtage det Overskydende. De, som have et Overskud at modtage, sættes da paa den ene Side, og de, som have et Overskud at levere, paa den anden, hvorefter de gjensidige Præstationer, der omtrent svare til hinanden i Omfang, bringes i direkte Rapport med hinanden. Har saaledes En et stort Overskud at overdrage fra mange forskjellige, modtager hin sit hele Beløb af denne. Herved spares megen Ulejlighed. Det er imidlertid en Selvfølge, at enhver Sælger beholder sin Regres til sine virkelige Kjøbere, saafremt den Modtager, han nu leverer til, ikke er i Stand til at betale.

Ved den sjette Likvidation efter denne Institutions Oprettelse var allerede det nominelle Beløb af de Omsætninger, som havde fundet Sted i de ovennævnte Papirer, over 31 Mill. L. St., fordelt paa henved 33,000 Stykker Obligationer; men det Antal Obligationer, der virkelig blev at levere, var kun 3,965 til en Pris af lidt over 3 Mill. L. St.; hertil indskrænkedes altsaa Omsætningerne ved det ny Clearing-Houses Virksomhed, medens der uden det maatte have fundet en successiv Overgang Sted fra Haand til Haand af samtlige hine 33,000 Obligationer og en dertil svarende successiv Udbetaling af 31 Mill. L. St. Besparelsen af Tid og Ulejlighed er saaledes i Øjne faldende.

Skatten paa Svoilstikker. Den Nødvendighed, hvori Frankrig for Tiden er sat, at maatte forsøge Skatteindtægterne ved alle mulige Paalæg, frembyder for andre Stater en god Lejlighed til uden Skade og Ulejlighed for sig selv at faa «gjort Prøve» paa forskjellige finansielle Projekter. Saaledes lykønsker nu «Economist» i Anledning af det franske Experiment med en Skat paa Svoilstikker England til, at det for faa Aar siden fremkomne Forslag om at indføre en saadan Skat i England, ikke blev til Noget. De Resultater, som Frankrig i saa Henseende har at opvise, ere unægtelig heller ikke lystelige, saaledes som en Artikel derom i «Journal des Economistes» godtgjør. Det første Forsøg paa at gennemføre en Skat paa